

Πριν γκρίνεις, διάβασε!

Αν μετά τις μονοσύλλαβες λέξεις: *μην, σαν, πριν, δεν, αν, (σ)το(ω)ν, (σ)την*¹ ακολουθεί λέξη² που αρχίζει από *κ, π, τ, ξ (ή κσ), ψ (ή πσ)*, τότε το αρχικό γράμμα αυτών των λέξεων προφέρεται αντίστοιχα σαν *g, b, d, gζ, bζ*.

Παραδείγματα:

αν δρέχεις	δεν γζέρω	δεν βαύω	δεν δρίβω
μην γάθεσαι	μην γζύνεσαι	μην δρώτε	μην bζαρεύεις
πριν γάψεις	σαν γζύλιο	σαν bas	σαν δότε
στην βάτρα	στην bζάθα	τον gaηό	τον bζέηλουν

... και ναι, ακούγεται το ίδιο αν πεις την *πέιρα*, την *πήρα* και την... *μπίρα*!

Το ανωτέρω περιγράφει το φαινόμενο της αφομοίωσης των ρινικών συμφώνων στα όρια λέξεων, όπως λέγεται. Δηλ. τα ρινικά σύμφωνα στη ροή του προφορικού λόγου τείνουν να αφομοιώνονται με το σύμφωνο που ακολουθεί ως προς το σημείο της άρθρωσης. Έτσι, πριν από χειλικά σύμφωνα, τρέπονται σε χειλικά, πριν από ουρανικά, σε ουρανικά και πριν από υπερωικά, σε υπερωικά (βλ. Σελ. 79).

Σημειώνουμε ότι το τελικό *ν* των πολυσύλλαβων λέξεων καθώς και των ρημάτων δεν επηρεάζει το αρχικό *κ, π, τ, ξ, ψ* των επόμενων λέξεων.

Παραδείγματα:

ανθρώπων περίεργων	και όχι	ανθρώπων beρίεργων
έκαναν τόπο	και όχι	έκαναν dόπο
έτρωγαν ψωμί	και όχι	έτρωγαν bζωμί
πανέμορφων κοριτσιών	και όχι	πανέμορφων goριτσιών
περισσότερων ξωτικών	και όχι	περισσότερων gζωτικών

¹ *Μηνσανπριν Δενανστον (σαν δύο περίεργες λέξεις... για να το θυμόμαστε).*

² *Αν φυσικά δεν μεσολλαβεί παύση.*